

[ROZWIELICZYĆ SIĘ *vb pf*

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz rozwieliczyć).

praet 2 sg m rozwieliczyłeś się. ◇ 3 sg m rozwieliczył się. ◇ imp 3 sg niech się rozwieliczy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. rozwieliczyć.

Być potężnym, wzmóc się; magnificari PolAnt: Niech fię rozwefelą y rozráduią w tobie wŷytycy/ ktorzy cię ŷzukáią/ á niech mowią ząwŷdy/ niech fię rozwieliczy Iehowá BudBib Ps 39/16[17] (Linde s.v. rozwieliczyć), 2.Reg 7/22 (Linde s.v. rozwieliczyć).

a. *Rozpanoszyć się, rozzuchwalić się, stać się pysznym [przeciw komu]: Vpoycie go [Moawa]/ bo przeciw Iehowie rozpuścił fię (marg) rozwieliczył fię. (-) [magnificavit os suum] BudBib Ier 48/26.*

Synonim: a. rozpuścić się.

Formacje współrdzenne cf WIELICZYĆ SIĘ.

ZCh